

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 110/2020
13.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД, свих их ..., чији је заједнички пуномоћник Драган Благојевић, адвокат из ..., против тужених Компаније "БЂ" ДР ..., у стечају, из ..., Компаније "ЕЕ" ДР ..., у стечају, из ..., Агенције за приватизацију Републике Србије из Београда, чији је правни следбеник Агенција за вођење спорова у поступку приватизације и Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради дуга и накнаде штете, решавајући сукоб стварне надлежности између Трећег основног суда у Београду и Привредног суда у Београду, у седници већа одржаној 13.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари, у овој фази поступка, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Трећи основни суд у Београду.

Образложење

Трећи основни суд у Београду је, решењем П1 1234/15 од 20.05.2016. године, прекинуо поступак у овом предмету услед отварања стечајног поступка над туженима првог и другог реда. Решењем истог суда П1 1162/14 од 02.11.2018. године, настављен је поступак у овом предмету у односу на тужене првог и другог реда, који је прекинут решењем од 20.05.2016. године, па се Трећи основни суд у Београду огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и одлучио да списе предмета достави Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду, на даљи поступак.

Привредни суд у Београду није прихватио стварну надлежност и предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, у смислу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116/08, ... 88/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 87/18), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету, у овој фази поступка, стварно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Одредбом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, прописано је да основни суд у првом степену суди у грађанско-правним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд. У смислу одредбе члана 25. став 1. тачка 4. истог Закона,

привредни суд у првом степену суди и спорове поводом реорганизације, судске и добровољне ликвидације и стечаја, осим спорова за утврђење постојања, заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја.

Закон о стечају („Службени гласник РС“ бр.104/2009...95/2018), у одредби члана 91. став 2., прописује да ако су испуњени сви услови прописани чланом 90. тог Закона, парнични суд решењем против кога није дозвољена посебна жалба, одређује наставак поступка. У смислу става 3.тог члана Закона, ако се прекинути поступак водио пред судом опште надлежности тај суд се, уколико настави прекинути поступак, решењем оглашава стварно и месно ненадлежним и предмет уступа суду који спроводи стечајни поступак над туженим.

Из стања у предмету види се да је тужилац тужбу против тужених поднео Првом основном суду у Београду, дана 30.07.2019. године, ради исплате новчане накнаде за остварени радни стаж. Решењима Привредног суда у Београду Ст 72/2015 од 25.03.2016. године и Ст 68/2015 од 04.11.2015. године, над туженим компанијама "ЂЂ СГ" ДР ... и "ЕЕ" ДР ..., отворен је поступак стечаја, а за стечајног управника је именована Агенција за лиценцирање стечајних управника РС из Београда. Трећи основни суд у Београду је због тога, решењем П1 1234/15 од 20.05.2016. године, прекинуо поступак у овом предмету. Поднеском од 13.03.2017. године, тужилац је суду поднео предлог за наставак поступка, у ком је навео да су тужиоци поднели пријаве потраживања у стечају против тужених над којима је отворен стечајни поступак, да су тужиоцима делимично призната потраживања у тим поступцима и то под раскидним условом да се пријављено потраживање не намири из стечајне масе другог стечајног дужника. С тим у вези, тужиоци су предложили суду да настави поступак у односу на прво и друготуженог, у смислу одредбе члана 117. Закона о стечају. Трећи основни суд у Београду је, решењем П1 1162/14 од 02.11.2018. године, наставио поступак у овом предмету у односу на тужене првог и другог реда, који је прекинут решењем истог суда од 20.05.2016. године, огласио се стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и одлучио да списе предмета достави Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду, на даљи поступак.

Међутим, при оцени стварне надлежности за поступање у овој парници, првостепени суд није имао у виду да су тужиоци тужбу суду поднели против четири тужена и то како против тужених компанија над којима је отворен стечајни поступак ("ЂЂ СГ" ДР... и "ЕЕ" ДР ...), тако и против Агенције за вођење спорова у поступку приватизације и против Републике Србије. Пошто је, решењем Трећег основног суда у Београду П1 1234/15 од 20.05.2016. године, поступак у овој парници прекинут, по оцени Врховног касационог суда, нису постојали услови да се тај суд огласи стварно ненадлежним у односу на тужене, Агенцију за вођење спорова у поступку приватизације и Републику Србију, јер тужени у овој парници нису јединствени супарничари, у смислу одредбе члана 210. Закона о парничном поступку. У овој ситуацији, пошто предметни спор не мора да се реши на исти начин према свим туженима као супарничарима, следи да је Трећи основни суд у Београду био дужан да прво донесе решење о раздвајању поступка у односу на тужене компаније над којима је отворен поступак стечаја, а да потом, сагласно одредби члана 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова, решење о стварној ненадлежности донесе само у односу на те тужене.

На основу изложеног, за поступање у овој фази поступка стварно је надлежан Трећи основни суд у Београду.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци овог решења донео у смислу одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**